

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **P. B.**
zastoupený advokátem Mgr. Janem Kvapilem
sídlem Sakařova 1631, 530 03 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/183323-919

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/183323-919 se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Jana Kvapila se přiznává v částce 3 900 Kč.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou a jejím pozdějším doplněním domáhá soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku v podobě motorového vozidla.
2. Rozhodnutím žalovaného označeným ve výroku tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně (Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Pardubicích) ze dne 21. 10. 2022, č. j. 328350/22/PA, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dle § 9 a násl. zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o poskytování dávek*“ nebo jen „*zák. č. 329/2011 Sb.*“).
3. Krajský soud nyní přezkoumává druhé rozhodnutí žalovaného, neboť první rozhodnutí žalovaného dříve ke správní žalobě podané žalobcem zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Podstata a vývoj věci

4. Žalobce podal dne 20. 6. 2022 žádost o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku ve výši 300 000 Kč, a to na pořízení osobního automobilu (motorové vozidlo). Žádost neobsahovala další údaje.
5. Správní orgán I. stupně opatřil posudek zdravotního stavu žalobce od OSSZ Pardubice a dne 21. 10. 2022 vydal rozhodnutí, kterým žádost žalobce zamítl. V odůvodnění zamítavého rozhodnutí uzavřel, že zdravotní stav žalobce je sice dlouhodobě nepříznivý, žalobce však není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, resp. nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. a nejde ani o mentální postižení uvedená v písm. b) bodu 5 části I téže přílohy či o autistické poruchy uvedené v písm. c) bodu 5 části I téže přílohy.
6. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání. Žalovaný v odvolacím řízení požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále též „*PK MPSV*“) o posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely odvolacího řízení správního. PK MPSV se v posudku ze dne 20. 12. 2022 ztotožnila s posudkovým závěrem lékaře OSSZ Pardubice.
7. Žalovaný vyhodnotil tento posudek PK MPSV jako úplný a přesvědčivý, a proto odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil rozhodnutím ze dne 13. 1. 2023, č. j. MPSV-2023/11199-919.
8. Žalobce podal proti tomuto prvnímu odvolacímu rozhodnutí žalovaného žalobu. V žalobě argumentoval tím, že trpí těžkou vadou nosného nebo pohybového aparátu. Jeho potíže se týkají dolních končetin, kyčlí a páteře. Zdejší krajský soud rozsudkem ze dne 30. 5. 2023, č. j. 50 Ad 1/2023–59 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Především v bodě 12 odůvodnění rozsudku soud uvedl (zestručněno), že posudek PK MPSV ze dne 20. 12. 2022 nedává zcela jasnou odpověď na to, zda se u žalobce jedná či nejedná o postižení s těžkými funkčními poruchami uvedenými v části I bodě 1 písm. g) přílohy

k zák. č. 329/2011 Sb. (těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina).

9. Krajský soud pak ve shora citovaném rozsudku uzavřel, že ve vztahu ke zdravotnímu postižení uvedenému v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. nelze posudek PK MPSV hodnotit jako úplný a přesvědčivý. Žalovaný tak pochybil, pokud z posudku vycházel jako ze stěžejního důkazu, nevyžádal si jeho doplnění a uzavřel, že žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Posudek PK MPSV vykazoval vady zahrnující jeho nepřezkoumatelnost, přičemž tyto vady žalovaný neodstranil. Tím se i jeho rozhodnutí stalo nepřezkoumatelným.
10. Žalovaný následně požádal PK MPSV o opětovné posouzení zdravotního stavu žalobce ke dni 20. 6. 2022 s tím, že odkázal na nosný důvod rušícího rozhodnutí soudu. PK MPSV v novém posudku ze dne 9. 8. 2023 setrvala na tom, že žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, resp. nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. a nejde ani o mentální postižení uvedená v písm. b) bodu 5 části I téže přílohy či o autistické poruchy uvedené v písm. c) bodu 5 části I téže přílohy.
11. PK MPSV ke zhodnocení zdravotního stavu žalobce uvedla, že žalobce má TEP (totální endoprotéza, neboli úplná náhrada kloubu – pozn. soudu) levého kolene z důvodu dřívějšího posttraumatického postižení. Dále z důvodu artrózy byla v červnu 2023 žalobci provedena TEP pravého kyčelního kloubu (z důvodu datace po 20. 6. 2022 nezohledněno). Žalobce trpí chronickou posttraumatickou stresovou poruchou s anxiózně – depresivním syndromem. U žalobce však za použití posudkové metodiky MPSV nejde o zdravotním postižení uvedené v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. (k bližšímu popisu postižení viz závěr bodu 8 odůvodnění shora). Žalobce nemá těžké postižení několika úseků páteře, nemá těžké postižení nosných kloubů obou dolních končetin, uvolňování a nestabilitu pánevního pletence nemá. Středně těžké parézy dolních končetin nemá a není odkázán na invalidní vozík. PK MPSV v posudku rovněž vysvětlila, že „pod pojmem těžké postižení funkce jedné dolní končetiny je potřeba si představit, že končetina neplní opornou funkci, že není stojná“, to také žalobce nemá.
12. Žalovaný vyhodnotil druhý posudek PK MPSV jako úplný a přesvědčivý, a proto odvolání žalobce i podruhé zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Stalo se tak napadeným rozhodnutím ze dne 1. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/183323-919. V rozhodnutí žalovaný uvedl, že PK MPSV již vzala v potaz žalobcem uplatněné námitky.

III. Shrnutí žaloby

13. Žalobce v žalobě uvedl, že je těžce nemocný. Motorové vozidlo – optimálně elektrocolo by mu umožnilo částečnou samostatnost a soběstačnost. V doplnění žaloby uvedl, že se nemůže ztotožnit se závěry PK MPSV, která opětovně posuzovala jeho zdravotní stav. Posudek není úplný a přesvědčivý a žalovaný toto nesprávně vyhodnotil. Žalobce poukázal na rozpor v posudkových závěrech PK MPSV, jenž doložil poukazem na rozdílné závěry ohledně jeho postižení levého kolenního kloubu. V prvním posudku ze dne 20. 12. 2022

PK MPSV uvedla, že u žalobce se projevuje *těžká mediolaterární a předozadní nestabilita*, zatímco v pozdějším posudku ze dne 9. 8. 2023 je uvedeno, že jde o *stav po TEP kolenního kloubu pro artrózu III. – IV. stupně – zhojeno*. Oba posudky přitom vycházejí z obdobné dokumentace.

14. Žalobce si není vědom toho, že by jeho postižení levého kolenního kloubu bylo zhojeno. Není mu zřejmé, z jakých podkladů PK MPSV došla k závěru ohledně jeho levého kolenního kloubu. Posudek není celistvý. Aktuální posudek rovněž v diagnostickém souhrnu neuvádí některá zdravotní postižení žalobce, jež byla uvedena v posudku předchozím.
15. Žalobce dále namítá, že posudková komise neměla opírat své závěry o metodiku MPSV platnou od 1. 1. 2022 (interní pokyn MPSV), pokud tato odporuje znění zákona. Trval na tom, že trpí postižením tří funkčních celků pohybového ústrojí. Navrhl proto, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru plně přezkoumatelné, věcně správné a zákonné. Posudek PK MPSV považuje za úplný, neboť komise se vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi. Zároveň je přesvědčivý, neboť komise řádně zdůvodnila posudkové závěry, které přesně formulovala. Navrhl, aby soud žalobu zamítl, protože žalobce nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku.

V. Jednání soudu

17. Žalobce ústy svého zástupce při jednání soudu setrval na tvrzeních, které uvedl především v doplnění žaloby. Nesouhlasil především se závěry posudku PK MPSV, který nemá za správný.

VI. Posouzení věci soudem

18. Soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
19. Dle § 9 odst. 1, 2, 3 a 4 zák. č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku* (odst. 1). *Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, autistickou poruchu s těžkým funkčním postižením anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku* (odst. 2). *Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok* (odst. 3). *Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu* (odst. 4).

20. Příloha k zákonu č. 329/2011 Sb. obsahuje taxativní (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016–29, a ze dne 14. 9. 2022, č. j. 10 Ads 360/2020–63, či usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2023, sp. zn. I. ÚS 3134/22) výčet (bod I) zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz/rozhodnuti). Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému se konkrétně považují [část I bod 5 písm. a), b) a c) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb.]:
- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m) [tedy i těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina - část I bod 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb.],
 - b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace,
 - c) autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu.
21. Z výše uvedeného je zřejmé, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku je podmíněn dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, resp. konkrétním zdravotním postižením. Rozhodnutí správních orgánů tak závisí především na odborném lékařském posouzení [§ 4 odst. 2, § 8 odst. 1 písm. e), odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.]. Pro účely odvolacího správního řízení posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v rozhodném znění. Stěžejním důkazem v tomto řízení je tedy lékařský posudek, a proto je na něj kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi. V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, proto správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2022, č. j. 10 Ads 360/2020–63, bod 22).
22. K odborným lékařským otázkám byly v nyní posuzovaném případě v průběhu řízení, z něhož vzešlo žalobou napadené rozhodnutí, vypracovány postupně dva posudky PK MPSV.
23. Krajský soud v předchozím řízení vedeném pod sp. zn. 50 Ad 1/2023 uzavřel, že PK MPSV (tehdy v prvním a jediném posudku ze dne 20. 12. 2022) bez bližšího odůvodnění konstatovala, že žalobce nemá zdravotní postižení uvedené v části I bodě 1 písm. g) přílohy k zák. č. 329/2011 Sb. (těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina), současně však připustila, že u žalobce jde o „vícečetné postižení pohybového a nosného ústrojí“ (strana 6 posudku ze dne 20. 12. 2022).

24. Otázka posouzení uvedeného zdravotního postižení dle písm. g) spočívajícího v „*těžké funkční poruše pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí*“ se tak prakticky stala podstatnou pro další posouzení zdravotního stavu žalobce v následném posudku PK MPSV. Jiné těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí zakotvené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. (viz též bod 20 shora), nebyly u žalobce komisí či ošetřujícími lékaři dříve označeny. Též žalobcem nebyly výslovně ve správním řízení či v žalobě uváděny.
25. Spor se i v nynějším řízení tak vede o to, zda zdravotní stav žalobce představuje vadu ve smyslu bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek, tj. *těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina*. Z jazykového i systematického výkladu části I bodu 1 přílohy k zákonu o poskytování dávek je zřejmé, že zákonodárce stanovil ohledně postižení pod písm. g) dvě podmínky: 1) porucha pohyblivosti musí být založena postižením tří a více funkčních celků, přičemž funkčním celkem se rozumí trup, pánev a končetina, a 2) souhrnně musí tato postižení způsobovat těžkou funkční poruchu pohyblivosti (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2020, č. j. 42 Ad 10/2019–30, nebo ze dne 3. 2. 2022, č. j. 58 Ad 13/2021–40). Obecně je proto třeba hodnotit zjištěné funkční poruchy více funkčních celků komplexně na základě společného působení zjištěných postižení funkčních celků.
26. Jakkoliv pojem „*těžké funkční poruchy pohyblivosti*“ zákon ani jiný předpis blíže nedefinuje, je zřejmé, že rozhodující je nikoliv subjektivní pojetí, ale objektivizované funkční hledisko. To, zda diagnóza žalobce představuje těžkou funkční poruchu pohyblivosti dle citovaného písmena přílohy zákona o poskytování dávek, je odbornou lékařskou otázkou, k jejímuž komplexnímu posouzení nemá soud (ani správní orgán) potřebné odborné znalosti. Zákon v případě sporné vady pohybového ústrojí nevyžaduje určitou kvalitu postižení funkčních celků, které se na poruše pohyblivosti podílejí (pokud by tomu tak bylo, byla by tato vada definována např. jako „*těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě těžkého postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí*“).
27. V posudku ze dne 9. 8. 2023 PK MPSV vyhodnotila v diagnostickém souhrnu především čtyři základní okruhy obtíží žalobce. Jedná se o (i) chronický VAS (vertebrogení algický syndrom), (ii) smíšený tremor, (iii) artrózu nosných kloubů dolních končetin a (iv) chronickou posttraumatickou stresovou poruchu s anxiózně – depresivním syndromem. Komise konstatovala, že z časového hlediska nehodnotí aktuální stav po operaci TEP pravé kyčle z června 2023. PK MPSV v podstatném vyhodnotila, že žalobce nemá těžké postižení několika úseků páteře, rovněž nemá těžké postižení nosných kloubů obou dolních končetin – má dobře fungující TEP levého kolenního kloubu. Uvolňování pánevního pletence nemá, parézy dolních končetin nemá. Těžké postižení funkce dolní končetiny zpravidla znamená, že neplní opornou funkci, není stojná. Žalobce tak nemá postižení tří a více funkčních celků, jež by se následně projevilo v těžké funkční poruše pohyblivosti. Potíže žalobce se promítají do postižení hybnosti, což přináší nutnost chůze o dvou francouzských holích nebo jízdu na kole.
28. Z posudku PK MPSV ze dne 9. 8. 2023 tedy plyne, že u žalobce není přítomno postižení tří a více funkčních celků. Má postiženou funkci dolních končetin a postiženou funkci

páteře. Tato postižení pak nemohou vést k těžké funkční poruše pohyblivosti ve smyslu bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek, neboť se nejedná o tři a více celků.

29. Žalobce v žalobě namítal, že posudek PK MPSV ze dne 9. 8. 2023 není dostatečně přesvědčivý a lze mít pochybnosti o jeho celistvosti. Přitom poukazoval na rozdílnost závěrů ohledně postižení levého kolenního kloubu po TEP, u kterého předchází posudek uváděl *těžkou nestabilitu* a posudek pozdější uváděl stav po operaci *zhojeno*. Soud k tomu předně uvádí, že uvedené popisy zdravotního stavu ohledně levého kolenního kloubu po operaci TEP jsou součástí popisu diagnostického stavu a nikoli posudkovým hodnocením. Ve výše uvedeném popisu však soud zásadní rozpor směřující k nepřesvědčivosti posudku neshledává. Popis zdravotního stavu vychází ze zprávy ortopeda MUDr. J. P. ze dne 3. 3. 2020, jež je založena ve správním spisu. Je tak zřejmé, že po náhradě kloubu dne 13. 5. 2019 již nedává smyslu posuzovat či zmiňovat jeho artrózu. Nestabilita kolenního kloubu není dále ve zprávách uváděna, není zřejmé, zda nestabilita kolenního kloubu přetrvává či byla operací též odstraněna. Ani pozdější zpráva ortopeda ze dne 28. 6. 2022 nestabilitu nezmiňuje. Podstatným je pak pro soud závěr, že i případná trvající nestabilita levého kolenního kloubu by nemohla vést k závěru o *těžké funkční poruše pohyblivosti*, neboť u žalobce není postižení tří a více funkčních celků (viz bod 27 shora).
30. Žalobce též uvedl, že interní pokyn MPSV nemůže legitimovat rozhodnutí, které odporuje znění zákona. Odkázal přitom na bod 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek a v něm obsaženou definici těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí. Soudu však není blíže zřejmé, v čem konkrétně žalobce rozpor spatřuje. Žalobce měl patrně na mysli Instrukci náměstkyně ministryně sekce sociálně pojistných systémů č. 2/2016 Posuzování zdravotního stavu pro účely zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tato instrukce není právním předpisem (jedná se o vnitřní předpis), nicméně v článku 7, odst. I, bod 1, písmeno g) popisuje příklady těžké funkční poruchy pohyblivosti. Dle soudu obsah instrukce v uvedeném bodě nepředstavuje zřejmý rozpor se zákonem, jak tvrdí žalobce. Podstatná je opět skutečnost, že u žalobce nejsou přítomna postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. Užití instrukce na tomto závěru ničeho nemění.

VII. Závěr a náklady řízení

31. Soud tedy námitky žalobce posoudil jako nedůvodné. Možnou nejasnost v jednom dílčím konstatování v posudku PK MPSV pak soud nevyhodnotil tak, že by posudek jinak neobstál v hodnocení jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, soud zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
33. Ustanovenému zástupci žalobce soud dle § 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád přiznal odměnu za tři úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, sepis doplnění žaloby a účast při jednání soudu ve výši třikrát 1 000 Kč [§ 11 odst. 1 písm.

a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „vyhláška“); k výši odměny za každý úkon právní služby viz § 9 odst. 2 a § 7 bod 3. vyhlášky], k nimž náleží náhrada hotových výdajů ve výši třikrát 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky). Celkem tedy odměna ustanoveného advokáta činí částku ve výši 3 900 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu soudu.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 20. březen 2024

Jaroslav Vávra v. r.
soudce